

Solmaz Amanova

GÜL SAATI

«İrs» rubrikasından
«Gül saati» nağlı
Azərbaycan Respublikası
Təhsil Nazirliyinin
10.07.2009 il tarixli 909№-li əmri ilə
təsdiq edilmişdir.

Nağıllar ümumtəhsil
məktəblərinin ibtidai sinifləri
üçün əlavə vəsait kimi nəzərdə
tutulub.

Amanova Solmaz
A11 «Gül saati». Bakı, «Təhsil», 2009. 36 səh.

A 4803060201 2009
053

© «Təhsil», 2009

№ 84 (5 Avr) - 5
A 67

QIZIL HƏRFLƏR GÜL SAATI

nağl
I-II hissə

F. Köpərli adına
Azərbaycan Dövlət Uşaq
KITABXANASI

№ 60564

2015 - fond.

QIZIL HƏRFLƏR

I hissə

Bir zamanlar Vətənimizin əsrarəngiz gözəlliyi ilə öyünən kəndlərindən birində bir qoca yaşayırdı. Tənha qocanın bir kimsəsi yox idi. Heç kəs bilmirdi ki, o, harada doğulub, hansı diyarda böyüyüb, neçə yaşı var. Amma bütün kənd camaatı çətin anlarında onun yanına məsləhətə gedirdilər. Qocanın əlindən hər iş gəlirdi. Balaca daxması emalatxanaya bənzəyirdi. Bu daxmada qocanın bacarıqlı əlləri ilə düzəldilmiş bir-birindən maraqlı əşyalar var idi. Onların arasında qum saati və musiqili saat da var idi. Onun haqqında belə deyirdilər: «Bu qoca zamanı idarə edir». Amma hər şeydən çox bütün onu tanıyanlar bu xeyirxah qocanın uşaqlara olan böyük məhəbbətindən danışırdı. Daxması hər zaman uşaqlarla dolu olardı. Uşaqlar qocanın onlara bağışladığı hədiyyələri sevinclə qarşılayar, ondan oxumaq, yazmaq və saymaq öyrənərdilər. Müdrikliyinə görə hamı onu «Ağsaqqal-saatsaz» deyərək çağırırdı. Qoca saatsazı nəinki insanlar, hətta heyvanlar və quşlar da çox sevərdi. Çünki qoca onların dilini yaxşı başa düşərdi.

Günlərin bir günü Ağsaqqal çəmən çiçəyi və kiçik qol saati götürüb xəstə yatan bir uşağa baş çəkməyə gedir. Darısqal daxmaya daxil olan kimi uşağın valideynləri Ağsaqqalı ehtiramla salamlayıb yuxarı başa keçirirlər. Qoca nəvazişlə uşağın başını sıgallayıb deyir:

– Götür bu zəncirotu çiçəyini. Ətrini çək sinənə. Sonra saata bax. Düz bir dəqiqədən sonra sağalacaqsan.

Oğlan çiçəyi qocadan alır. Günəş rəngli çiçəyin ətri sinəsinə yayılan kimi gülümsəyir. Bir həftədən artıq dilinə heç nə dəyməyən uşağın ürəyi isti təndir çörəyi və şor istəyir. Elə bil daxma işıqlanır. Xəstə uşağın solğun yanaqlarına xəfif qızartı gəlir.

Bir dəfə qoca saatsazın diqqətini yanına gələn uşaqlardan birinin cırıq çarıqları və corabları cəlb edir. Xeyirxah qoca şagirdinin çarıqlarını təmir edir, corablarını yamayır. Qəribədir ki, bundan sonra çarıqların sahibinə qeyri-adi güc gəlir. Hamıdan öndə qaçır, bütün oyunların qalibi olur.

Uşaqlar Ağsaqqalın yanına həvəslə gəlirdilər. Ondan doğma vətəni, onun bitki və heyvanlarını sevməyi öyrənirdilər. Ağsaqqal bacarıqlı əllərinin və xeyirxah qəlbinin köməyiylə şagirdlərində nəzakət və xeyirxahlıq tərbiyə edirdi. Uşaqlar zamanın qiymətini yaxşı bilir, zaman da əvəzində onlara bilik bəxş edirdi.

Amma bu xoşbəxtlik və səadət dolu günlər uzun sürmədi. Ucqar dağ kəndində olduqca savadlı uşaqların olması xəbəri cahil və əzəzil şaha gedib çatdı. Şahın üç oğlu və iki qızı var idi. Şah əmr edib baş vəzirini hüzuruna çağırırdı:

– Tez, lap elə bu gün, Ağsaqqalı və onun şagirdlərini saraya gətirin. O, mənim uşaqlarıma dərs deməlidir. Sehrli qüvvəsini mənim varislərimə ötürməlidir. Qocanın şagirdlərini isə daş karxanasına göndərin. Qoy ağır əmək bədənlərini yorsun və onlar bildiklərini unutsunlar. Məzlum kəndli balaları şah taxtacının varislərindən ağıllı olmamalıdır.

– Ey şahənşah! Deyilənlərə görə, bu uşaqlar sehrli aləmin sirlərinə bələddirlər. Onlar təbiət qüvvələrini idarə edir, hətta zamanı belə özlərinə tabe etməyi bacarırlar. Onlar heyvanların və quşların dilini bilir, qoyun və keçi yunundan uçan xalçalar toxuyur, adi xam ipəkdən insanı gözəgörünməz edən kəlağayılar hörürlər. Ağac qabığından tezgedən çarıqlar, otlardan min bir

dərdə əlac edən dərmanlar hazırlayırlar. Yəqin ki, belə ağıllı başların sahibləri daş karxanasından da qaçmağın yolunu tapacaq və başımıza bəla olacaqlar, – deyər vəzir cavab verdi.

– Mən bilirəm. Nə edəcəyimi çox yaxşı bilirəm. Saray cadugərinin köməyi ilə bütün bildiklərindən xəbərdar olandan sonra onları ən qaranlıq və soyuq zirzəmidə divara zəncirlə-dəcəyəm. Elə burada da onlar yavaş-yavaş zəifləyəcək, sonda öləcəklər! Tez olun, əmrimi icra edin! – Şah hiddətlə qışqırdı.

Səhəri gün vəzir, cadugər və onların qarovulçuları atlarını yəhərləyib dağlara yollandılar. Amma Ağsaqqalın yaşadığı kəndə onların səfəri barədə xəbər özlərindən tez çatmışdı. Bunu qocanın sevimli dostları olan göyərçinlər pıçıldamışdılar onun qulağına. Uşaqların valideynləri bunu eşidib dəhşətə gəlmişdilər. Nə edəcəklərini bilmirdilər. Uşaqlarını xilas etmək üçün canlarından keçməyə hazır idilər. Məsləhət almaq üçün Ağsaqqalın başına yığılmışdılar. Qoca şagirdlərini ətrafına toplamışdı. Gecənin qaranlığında sıx və keçilməz meşənin ənginliklərində yerləşən mağaraya getmək qərarı vermişdi. Bu mağaranın mövcudluğunu qoca saatsazdan başqa bir bəni-adəm bilmirdi. Qoca, bir tərəfdən şah varislərinə savad verən saray müəllimi olmaq istəmirdi, digər tərəfdən isə şagirdlərinə veriləcək

işgəncələrə göz yummaq fikrində deyildi. Amma pənah apardıqları mağarada bir aydan artıq qalmaq olmazdı. Şahın adamları onları axtarıb tapar, daha ciddi tədbirlərə əl atardılar. Amma bir ay ona bəs edərki ki, bütün bildiklərini uşaqlara öyrətsin. Çünki bu biliklər nəsil-dən-nəslə ötürülməliydi. O yaxşı bilirdi ki, şahın fitnə-fəسادı qarşısında onun

sadəqəlbli və xeyirxah şagirdləri gücsüzdürlər. Onları qorumaq isə Ağsaqqalın borcu idi.

Onlar mağaraya daxil olan kimi oradakı qəribəliyi hiss etdilər. Havada əsrarəngiz gözəlliyi olan xalça uçurdu. Ağsaqqal uşaqlarla birlikdə xalçanın üstündə oturdu. Qəfil qalxan külək qeyri-adi bir güclə onları öz ağışuna aldı. Uçmağa başladılar. Bir xeyli uçdular. Yerə enən kimi Ağsaqqal saatsaz sakitcə dedi:

– Qorxmayın. Biz uçan xalça üzərində böyük yol qət etdik. İndi təhlükə arxadadır. Bizi burada heç kim tapa bilməz. Amma bu mağarada yalnız bircə ay qala bilərik. Bu vaxt ərzində isə siz məni diqqətlə dinləməli, çox qiymətli elmlərin sirlərinə yiyələnməlisiniz. Hər biriniz qızıl qumun üzərində hərflər yazıb, onlara sehrlə «Sağ ol!» kəlməsini deyəcəksiniz. Sehrlə sözlər hərfləri qızıl külçəsinə çevirəcək. Beləcə müdrik xalqımızın illərlə topladığı qiymətli irs itib-batmayacaq.

Ağsaqqal mağarada böyük tonqal qaladı. Tonqaldan qalxan alov dilimləri mağaranın divarlarını işıqlandırdı. Divarlarda Azərbaycan tarixinin səhifələri canlandı! Bu, çox möhtəşəm görüntü idi. Vətənimizin keçmiş, bugünü və gələcəyi göz önündə idi! Uşaqların dodaqlarına təbəssüm qondu.

Onlar yaxşı başa düşürdülər ki, ağıllı və savadlı olmaq nə üçün lazımdır. Ona görə də Ağsaqqalın bütün tapşırıqlarına əməl etmək qərarına gəlmişdilər. Mağara boyu döşənmiş yumşaq heyvan dərilərinin üzərində şirin və qayğısız yuxuya getdilər. Səhər onları quşların nəğməsi oyatdı. Tonqalın yanında açılmış süfrəyə ləziz yeməklər düzülmüşdü. Uşaqlar ömürləri boyu görmədikləri təamlardan dadacaqdılar. Burada nə yox idi – şəkərli giləmeyvələrdən tutmuş kişmişli kökələrə, naringi və portağal dilimlərinə, kiçik çəlləklərdə kəhrəbə rəngli bala, süddə qaynadılmış çiyələyə, kiçik qutularda ləzzətli şora və armudu stəkanlara süzülmüş xoruzquyruğu çaya qədər, nə istəsən, tapardın.

– Müəllim, biz heç vaxt belə yeməklər görməmişik.

– Uşaqlar, bunlar çox ləzzətli təamlardır. Zaman ötəcək, insanlar onları əldə etmək və qorumaq yollarını öyrənəcəklər. Amma bu işdə insanlara yalnız siz kömək edə bilərsiniz. Siz elmlərin sirlərinə yiyələnib onları sonrakı nəsillərə ötürməklə xeyirxahlıq etmiş, elmimizi və mədəniyyətimizi əsrlər boyu qoruyub saxlamış olarsınız.

– Bəs biz nə vaxtsa yenidən valideynlərimizlə görüşə biləcəyik? – deyə uşaqlar soruşdular.

– Əlbəttə. İndi isə yığışın. Mağaranın dərinliklərinə səfər edəcəyik.

Mağaranın lap dərin qatlarında qarşılıqları dibi qızıl qumla örtülən qeyri-adi çay çıxdı. Çayın şəffaf suyu qızılın parıltısını özündə əks etdirirdi. Ətraf elə işıqlı idi ki, adama elə gəlirdi burada üç günəş birdən doğub. Ağsaqqal çayda üzən rəngbərəng balıqlara pıçıltı ilə nə isə dedi. O saat balıqlar quyruqlarını süpürgə kimi açıb qızıl qumun zərrəciklərini uşaqların ayağının altına yığdılar. Ağsaqqal onları tələsdirdi:

– Tez olun, mənim ağıllı şagirdlərim. Siz qızıl qumda hərflər yazmalısınız. Qoy hər birinizin biliyi hərflərə çevrilsin. Əgər gələcəyin uşaqları sizin qədər ağıllı və zəhmətkeş olsalar, asanlıqla bu hərflərdə gizlənmiş sirləri oxuya biləcəklər.

Uşaqlar işə başladılar. Tələsmək lazım idi. Əgər otuz gün müddətində tapşırılan işi yerinə yetirməsələr, onda bütün zəhmətləri batacaqdı. Dövlətli və qəddar insanlar onların biliyini əldə edəcək və bu bilikdən kasıbları əzmək və alçaltmaq üçün istifadə edəcəkdilər.

Zaman tez ötdü. Artıq hərflər hazır idi. Ağsaqqal uşaqların köməyi ilə qızıl hərfləri sehrlə sandığa yığdı. Şahın vəziri, cadugəri və qarovulçuları mağaranın qarşısına çatmışdılar. Qəzəbli cadugər mağaranı tapmaq üçün çox vaxt itirmişdi. Ağsaqqal tez

uşaqları çağıraraq uçan xalçanın üstünə yığdı. Onlar sehrlə sandığı da götürüb mağaranı tərk etdilər.

Uçan xalça çox sürətlə hərəkət edirdi. Az sonra onlar çiçək ətri verən yamyaşıl talada yerə endilər. Qoca saatsız uçan xalçanı qatlayıb xurcuna qoydu, uşaqların köməyi ilə içində qızıl hərflər olan sandığı torpağa basdırdı. Yollarına davam etdilər. Azca aralanmışdılar ki, şahın dəstəsinin adamları onları gördülər. Vəzir onlara dedi:

– Hə, deməli, buradasınız? Bizimlə getməlisiniz. Şahın əmri belədir.

Ağsaqqal etiraz etmədi. Yol çətin idi. Saraya çatan kimi vəzir şahın hüsuruna getdi. Baş əyib dedi:

– Əlahəzrət, əmrinizi yerinə yetirdik.

– Bəs niyə belə gec?! – Şah qəzəblə soruşdu.

– Saatsız şagirdləri ilə birlikdə meşədə gizlənmişdi. Onları çətinliklə tapdıq.

Şah Ağsaqqala dedi:

– Eşitmişəm ki, sehrbazlığın sirlərinə yaxşı bələdsən. İstəyirəm mənim övladlarıma da öyrədəsən.

– Böyük şah, səhviniz var. Mən adicə bir qocayam. Bunlar isə savadsız kəndli balaları. Mən nə bilirəm ki, onlara da öyrədəm.

– Qoca, adamlarım sənin xurcunundan sehrlə xalça tapıblar. Sarayda öz əllərinlə düzəldib dərvişlərə bağışladığın başqa sehrlə əşyalar da var.

– Şah sağ olsun, mən sadəcə bir qocayam. Bütün bunları necə edə bilərəm?!

– Onda yəqin ki, uşaqlar hazırlayıblar. Hə, uşaqlar?! Cavab verin görüm, kim toxuyub uçan xalçanı? Kim hörüb o corabları ki, geyinəndə yorulmaq nədir bilmirsən?! O qızıl saatların ustasını tanıyırsınız mı? – deyə şah uşaqlardan soruşdu.

– Biz heç nə bilmirik, – qorxmuş uşaqlar pıçıldadı.

Xalçanın üzərində ay və ulduzlar var idi. Onlar par-par parıldayırdı. Quşlar uçur, şən nəğmələr oxuyurdular. Vəzir xalçaya baxan kimi orada təsvir olunmuş meşəni tanıdı:

– Şahım, qoca saatsazla uşaqları bax bu meşədə tapmışdıq.

Şah nə soruşdusa, nə qoca, nə də uşaqlar həqiqəti açıb demədilər. Cadugəri çağırıb əmr etdi ki, sehrlı xalçanın, corab və çarıqların, qızıl saatların sirri açılana qədər onları tilsimləsin. O istəyirdi ki, ölkədə ondan savadlı və ağıllı heç kəs olmasın. Cadugər sehrlı qüvvəsini işə saldı. Ağsaqqal saatsazı qarğaya, uşaqları isə rəngbərəng cücələrə çevirdi. Amma müdrək qoca qarğaya çevrilməmişdən qabaq artıq sehrlı xalçanın üstündəki tovuzquşuya sehrlı sözlər pıçıldamışdı.

Tovuzquşu bu sözlərdən canlanmış, qanadlarını geniş açıb qarğaya çevrilmiş qocanı və rəngbərəng cücələri altına yığa bilmiş, onlarla birlikdə uçub sehrlı meşəyə getmişdi.

Şah və onun adamları bir də onda ayıldılar ki, nə sehrlı xalça, nə qarğa, nə də ki, cücələr var.

Bax belə, Qoca saatsazın və onun şagirdlərinin başına gələnləri danışdım sənə. Qızıl hərflərlə dolu sandıq basdırıldığı yerdə isə ətirli çiçəklər bitdi. Çiçəklər on iki hissəyə ayrıldı. Bir hissəsi yazda ətir saçır, digəri yayda, başqa bir hissə isə payızda və qışda. Güllər günün müxtəlif vaxtlarında çiçəkləyirdilər. Onlar hamısı bir yerdə gül saati yaratmışdı. Saatsaz-qarğa isə onların keşiyini çəkirdi. Bütün kənd camaatı vaxtı bu saatla təyin edirdi. Yazda bu yerə nəğmələri ilə insanı valeh edən quşlar uçub gəlirdi. Artıq hamı başa düşmüşdü ki, bütün bunların Ağsaqqal saatsaz və onun şagirdləri ilə əlaqəsi var. Bəs xeyirxah qoca ilə günahsız uşaqları kim azad edəcək? Düşünürəm ki, yalnız ağıllı və savadlı uşaqlar sehrlı hərflər yığılmış sandığı tapa, qoca-saatsazla onun şagirdlərini saray cadugərinin tilsimindən qurtara bilər.

GÜL SAATI

tamaşa

II hissə

SƏHNƏ №1

Aparıcı:

Qızılgül ağlayır,
Trollun qalasında.
Gör nə qədər kədər var,
Səsində, sədasında.
Şirin yuxuya batıb,
Yatır sehrli meşə.
Keşikdə duran qarğa,
Düşübdür bərk təşvişə.

Vaxt qoruqçusu:

Az qalıbdır səhərə,
Səs salmır zıncırovlar.
Yuxulayıb çiçəklər,
Ləçəyində qırovlar.
Qızılgüllər, oyanın,
Ətir gəlir havadan.
Baharı səsləyək biz,
İndi açılacaq dan.

Bahar:

Kim qaldırıb səsini,
Səsləyirdi baharı?!
Axı yuxuluyam mən,
Olmayıb yuxum yarı.

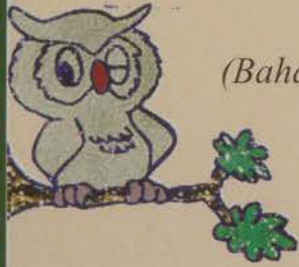
Vaxt qoruqçusu:

Saatlar dayanıbdır,
Güllər isə yatıbdır.
Deyəsən, fəlakətin,
Vaxtı gəlib çatıbdır.

Bahar: Yatmışdım şirin-şirin,
Qoynunda çiçəklərin.

Vaxt qoruqçusu: Çiçəklər çox halsızdır,
Ləçəkləri tökülüb.
Tilsimlənmişsayağı,
Dərdə-qəmə bükülüb.

Bahar: Büzüşüb çiçəklərim,
Saatım yatıb qalib.
Səmada ay, ulduz yox,
Günəşim batıb qalib.

(Bahar hirslə üçdişini yerə vurur)

Yoxmu bu sirri bilən,
Haradan gəlib bəla?!
Bayquş yatmır gecələr,
Bəlkə, xəbərdar ola?
(Bayquş peyda olur)

Bayquş: Salamla olsun, Bahar,
Söylə, ölkədə nə var?

Bahar: Gecələr oyaq sənən,
Bu nə işdir bilərsən.

Bayquş: Bir qəzəbli hiyləgər,
Acıdil cadugər var.
Səhər, günorta, axşam,
Bu yerlərdə dolaşar.
Ona Troll deyərlər,
Önündə baş əyərlər.
Yaşayar üst qatda o,

F. Köçərli axtarış
Azərbaycan Dövlət Uşaq
KITABXANASI
№ 60564

Gəzər qara atda o.
Tilsimləyib hər yanı,
Yeri, Göyü, Cahanı.
Qızılgülə vurulub,
Qəzəb ilə yoğrulub.
Gülə deyib: – Evlənək,
Dünyanı zülmət edək.
Gül eləyib etiraz,
Deyib: – Belə iş olmaz.
Tikanların sədd edib,
Bu təklifi rədd edib.
İndi gül qəfəsdədir,
Solub, yaman xəstədir.

Vaxt qoruqçusu:

Qızılgülü tapmasaq,
Pis olacaq halımız.
Vaxtı çətin qaytaraq,
Gecikib baharımız.

Bahar:

Ah, əsirəm soyuqdan,
Gecə donur çiçəklər.
Belə getsə, şaxtadan,
Töküləcək ləçəklər.
(Üzünü səmaya tutur)

Ey səma ulduzları,
Kömək göndərin Yerə.
Niyə qara Trollun,
Əlində qaldıq belə?!

(Bahar üçdişini yerə vurur.

Bu zaman qanadlı mələklər olan elflər peyda olur)

Birinci elf:

Yeddi qardaş elfik biz,
Çox güclüdür sehrimiz.
Trollun tilsimiylə,
Bağlanmayıb yolumuz.
Açıqdır üzümüzə,
Sağımız və solumuz.

İkinci elf:

Bununçün hər birimiz,
Olmalıyıq bir çiçək.

Üçüncü elf:

Bulud kimi Trollun,
Sarayı üstədən keçək.

Dördüncü elf:

Cadugərin tilsimi,
Göz önündə açılısın.

Beşinci elf:

Oxuyaq nəğmələri,
Elə şənlik saçılısın.

Altuncı elf:

Qurbağalar oxusun,
Tilsimi yox edək biz.

(İşildaböcəklərin və qurbağaların rəqsi)

SƏHNƏ №2

Trollun sarayı. Masanın üstündə çiçəklər var. Troll çiçəklərdən cavanlıq cövhəri hazırlayır. O istəyir ki, ölməzlik qazanıb Yer üzünü idarə edən qara qüvvəyə çevrilsin. Troll Qızılgülə yaxınlaşır və ona toy tacı bağışlamaq istəyir. Qızılgülün tikanı əlinə batır. Troll həyəcanla ona müraciət edir.

Troll:

Çəkilib şən nəfəsin,
Yox daş-qaşa həvəsin.
Tilsimlər şahıyam mən,
Heç nə qaçmaz gözümdən.
Bura gəlməz bahar, yaz,
Qar, saxta, çovğun, ayaz.
Məhkumsan dörd divara,
Mən hara, sən də ora.

Qızılgül:

Yaşayaram dərd ilə,
Sevərəm bir şərt ilə.
Sirrini açsan mənə,
Könül verərəm sənə.

(Qızılgül nəğmə oxuyur)

Troll:

Şirin dərmandır səsin,
Ətirlidir nəfəsin.
Sevgim, sirrim, sözümsən,

Görən qoşa gözümsən.
Öz sirri var hər gülün,
Təzə gülün, tər gülün.
Bu sirri olsa açan,
Ölümdən çətin qaçam.

*(Birdən Yerdən musiqi ucalır,
çiçəklərə çevrilmiş elflər rəqs edirlər)*

Troll:

Kimdir gülən ürəkdən,
İndi çəkiləcək qəm?!
Qəfəsdədir Günəş, Ay,
Yatıb qaranlıq saray.
Hiyləgər Bahar yenə,
Kələk gələcək mənə.
Qara atı çapım mən,
Buna çarə tapım mən.

*(Uçub Yerə enir. Bu vaxt Qızılgül ləçəklərindən
birini qopardıb tikanı ilə məxmər kimi
ləçəyin üstündə Trollun sirrini yazır)*

Qızılgül:

Əs, ey cənub küləyi,
Çox uzundur qolların.
Bu ləçəyi qucaqla,
Düş ağına yolların.

Aparıcı:

Ləçəyi aldı Külək,
Köksünə saldı Külək.

Kükürədi o, əsdi o,
Yer üzünü gəzdi o.

SƏHNƏ №3

Elflərin rəqsi. Bu vaxt Cadugər yerə çatır və ağacın arxasından elflərin rəqsini izləyir. Külək meşəni dolanır və elflərə deyir.

Külək: Tez alın al ləçəyi,
Zərif, qoçaq ləçəyi.
Vaxtımız çatır sona,
Qucaq açın siz ona!

*(Elf ləçəyi tutur. Qızılgülün məktubunu oxuyub,
Küləyə deyir)*

Elf: Mənim əziz Küləyim,
Söylə bizə düzünü.
Bilək ki, qızılgüllər,
Nə vaxt açır gözünü?

Külək: Bunu bilməkçün gərək,
Yarana səpəsən duz.
Ya da soruş, bu sirri,
Qoy açsın sənə Xoruz.

Elf: Onda yollanım hinə,
Toyuqların evinə.
Bu sirri açsın Xoruz,
Nəyə lazımdır ki, duz?!

SƏHNƏ №4

(Toyuq cücalərlə ördəklərin rəqsini izləyir)

Elf:

Xoruzu tez çağırın,
Qaqqıldayın, çığırın.
Qoy desin, nə vaxt səhər,
Açılır qızılgüllər?

*(Bu vaxt hinə Vaxt qoruqçusu,
Bahar və Bayquş daxil olurlar)*

Vaxt qoruqçusu:
(xoruz)

Dardadır Gül saati,
Onu xilas edək biz.
Balaların hardadır,
Elə ora gedək biz.
Qızılgüllər açılan
Vaxtı söyləsin onlar.
Bizə bu yaxşılığı,
Bu gün eləsin onlar.

Cücalər:
(xorla)

Qızılgüllər açılır,
Saat beşi vuranda.
Gecə səssizliyiylə
Hamımızı yoranda.

Xoruz:

Cücalərim, bu nədir,
Tərbiyəli olun siz!
Cavabı bir-bir verin,
Bir az səssiz durun siz!

Vaxt qoruqçusu:

Kim deyər, bir saatda,
Neçə dəqiqəmiz var?
İndi kim mənim üçün,
Altını ona vurar.

Cücə:

Mən deyim, altmışdır bu,
Saata çatmışdır bu.

Vaxt qoruqçusu:

Dünyaya gələn andan,
Rənglər yaranıb ondan?

Cücə:

Bilirəm, yasəməndir,
Bir ətirli çəməndir.

Vaxt qoruqçusu:

O qaytarır yaddaşı,
Yaman qədimdir yaşı.

Cücə:

Unutmaməni gülü,
Yoldan edər bülbülü.

Vaxt qoruqçusu:

Günəşə çox baxır o,
Sanma, eynək taxır o.

Cücə:

Günəşə baxır hər an,
Günsevən günəbaxan.

Bayquş:

Bayramlarda anana,
Hədiyyə et, onu sən.
Tikanlı incə çiçək,
Ətirli, həm də göyçək.

Cücə:

Qızılgül.

Vaxt qoruqçusu:

Ətri gələr kökədən,
Dişləsən bir tikə sən.
O qatılan kökəni,
Ləzzət ilə yeyərsən.

Cücə:

Vanil, səhləb.

Bayquş:

Qar altında bitən çiçək,
Qar içində itən çiçək.

Cücə:

O, qoçağın biridir,
Adı novruzgülüdür!

Vaxt qoruqçusu:

Bir gündə saatların,
Deyin, bilək sayını.

Cücə:

İyirmi dörd, istəyən,
Götürsün öz payını.

*(Troll bunları dinlədikcə, sehrli qüvvəsini itirir,
yerə yığılır və ilan kimi çəmənlikdə sürünür)*

Vaxt qoruqçusu:

Qalib gəldik kələyə!
Düşmədik biz tələyə.
Alqışlar olsun sizə,
Sizin müəlliminizə!

Cücə:

Müəllimimiz Xoruzdu,
Direktorumuz bütün,

Toyuq:

Bayquşların atası.
Kurikulum tədrisin,
Elmin parlaq aynası.

Bayquş:

Cücələrə verin ad,
Udmuşuq yeni qrand.
Ördəklərə nə yaman
Pis dərs keçir Puposat.
Yazıq quşlara ondan,
Olmayacaqdır ustad.

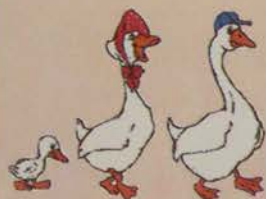
Ördək:

İnadkardır Puposat,
Dərsliklər yazan ustad.

Puposat:

Bəsdirin, ku-ku-ku-ku...

Kurikulum heç nədir.
Dərs keçə bilməyəne,
Bunlar bir bəhanədir.
Kim bilmirsə hesabı,
Nə görə, kurikulum?!
Baxın, bundan savayı,
Yoxdur başqa bir yolum.
(Ördəklərə müraciətlə)
Həftədə neçə gün var?

Ördəklər:

Günlərin sayı yeddi.

Puposat:
(sevinə-sevinə)

Bu sual daha ciddi,
Otuz yeddi, üstünə,
Gəl, bir dənə də yeddi.

Ördəklər:

Bu da 42 etdi.

(Puposat ördəkləri çirtmə ilə vurur).

Xoruz müəllim:

Dostlar, «2» aldınız,
Siz sinifdə qaldınız.

(Ördəklərin düz cavab vermədiklərini görüb Troll sevinir. Barmağındakı üzüyü çevirir ki, onları tilsimləsin. Cücələr vəziyyətdən çıxış yolu tapırlar)

Qurbağalar:

Qur, qur, qur, qur, qur, qur, qur...
Troll, bizdən kənar dur.
Cücələr, edin kömək,
Görsün ki, deyilik tək!

Bahar:

Bir dəqiqə içində,
Nə qədər saniyə var?

Cücə:

Bu da altmış dənədir,
Heç soruşma, niyə var?

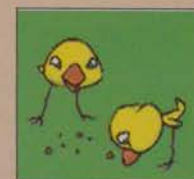

Bayquş:

İldə olur neçə ay?

Cücə:

On iki, inanmırsan,
Bir il yaşa, özün say.

Vaxt qoruqçusu: Əla! Hər birinizə,
Bir dənə «5» verirəm!

*(Troll qəfildən qara tüstüyə dönüb, yox olur. Hamı cücalərə
əl çalır və cücalər «Cücalarım» rəqsini ifa edirlər).*

SƏHNƏ №5

(Trollun sarayı)

Günəş:

Ah, nə qədər yatmışam,
Durmaq vaxtı çatıbdır.
Trollun tilsimini,
Qırmaq vaxtı çatıbdır.

Ay:

Çətin nəfəs alıram,
Burda güclə qalırım.

Elflər:

Biz gəlmişik saraya,
Sizi xilas etməyə!
Tələsin, gözəl güllər,
Oyanıbdır bülbüllər!

(Elflər saati qurur. Səhər saat beşdir. Qızılgül oyanır)

Bahar:

Durun, dostlar, tilsimi
Qıra bildik sonunda.
Qızılgül dayanıbdır,
Al gəlinlik donunda.
Lalə, bənövşə, nərgiz,
Çobanyastığı açdı.
Səhləblər dörd tərəfə,
Vanil ətrini saçdı.

İşlədi Gül saati,
Zəncirotu yelləndi.
Çiçəklər nəğmə dedi,
Qönçələri dilləndi!

(Azərbaycanın təbiəti göstərilir. Xoruz banlayır)

Elf: Əsdi səhər küləyi,
Sevindirdi ürəyi.

Günəş: Yerini aldı güllər,
Nəğmə dedi bülbüllər.

Bahar: Qızılgül beşdə açdı,
Ətrafa ətir saçdı.
Gül saati çalışdı,
Çıqqılıya alışdı.

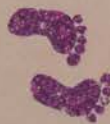

*(Polad Bülbüloğlunun «Səhərim» mahnısı səslənir,
sonra Qara Qarayevin valsı sədalari altında Qızılgül
Vaxt qoruqçusu ilə əl-ələ verib rəqs edərək fırlanır)*

Ağsaqqal: Sağolun cücələr, sağolun dostlar,
Gözləyir uşaqları evdə ata, analar.
Mənsə xalqa gərəyəm, alovlanan ürəyəm,
Əsri dəyişim ilə, yaşayaq gülə-gülə.

Aparıcı: İllər ötür, keçir zaman,
Öz izini qoyur insan!

Amanova Solmaz Bayramqulu qızı
«Gül saati»
Bakı, «Təhsil», 2009.

Tərcümə edən: *Sevinc Nuruqızı*

Kompyuter tərtibatı: *Aelita Frolova*
Şəhanə Babayeva
Rəssam: *Rəna Tağıyeva*

Çapa imzalanmışdır 18.08.2009. Kağız formatı 62x90³/₁₆.
Fiziki çap vərəqi 2,25. Sifariş 102. Tiraj 2000.

«Təhsil Nəşriyyat-Poliqrafiya» MMC
Bakı, AZ 1052, F.Xoyski küç. 121^A
Tel.: +994 12 567 81 28

